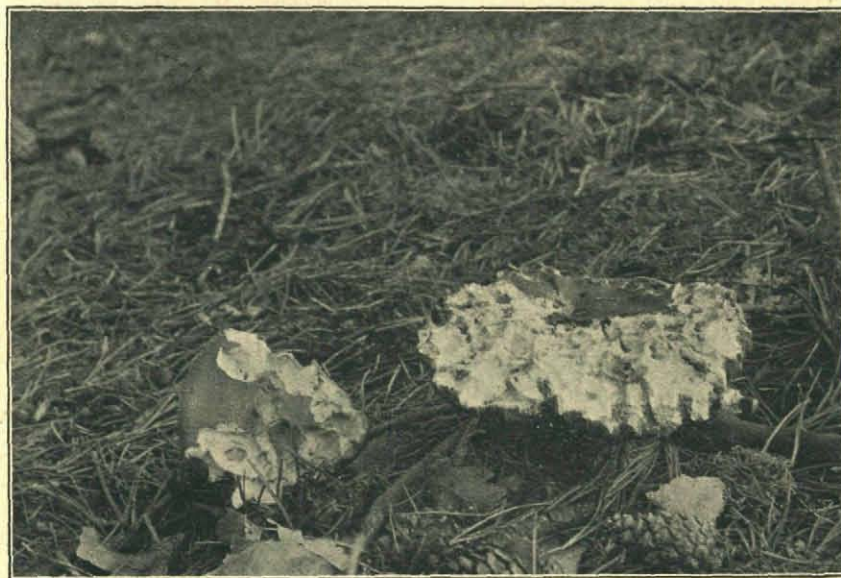


pakken kreeg. Ook dáár heeft het volk een heilige afschuw van de „Kampernoenen“. Intusschen zou het misschien op sommige plaatsen een geschikt veevoeder kunnen zijn, vooral *Cantharellus cibarius* die hier en daar in enorme hoeveelheden voorkomt. Men stopt het vee nog wel wat anders in de maag, wat het tegen heug en meug naar binnen werkt.

Natuurlijk zijn hiermee nog lang niet alle paddestoeleneters genoemd.



Kastanjebruine boleten, door konijnen bewerkt.

Groote liefhebbers zijn b.v. ook de slakken. Deze eten juist ook vaak lamellen en sporen op. Hiermee zouden we misschien nog op glibberige paden van biologische hypothesen kunnen geraken — wat we dan liever maar tot een anderen keer zullen uitstellen!

H. A. A. VAN DER LEK.

Merel. In de tuinen van een huizenblok, dicht bij het station Breda huist een man-merel (*Merula Merula*) met geheel witten kop d.w.z. de snavel is oranje geel doch overigens is de kop wit.

Wel weet ik, dat er merels voorkomen die wit of waarvan enkele veeren wit zijn, doch met een' witten kop alleen, daarvan hoorde ik nog niet.

Gaarne zal ik vernemen of het meer voorkomt dat merels met witten kop worden aangetroffen en wat als de oorzaak moet worden beschouwd, dat die kop zoo geheel afwijkt van de gewone merelkopkleur. Zou die afwijking ook aan inteelt moeten worden toegeschreven?

Breda

J. G. V. DE WITT HAMER.

Wit gevederte komt bij merels al haast evenveel voor als bij musschen. Over 't algemeen wordt dit verschijnsel beschouwd als een vorm van degeneratie.

T.